

اتاق کنجی

اتاق کنجی (o.ta-q-e.kon.ji)، رمانی از فضل الدین محمدیف. درون مایه اصلی رمان، فضای حاکم بر روابط بیماران در یک بیمارستان است. محمدی یف در قالب شخصیت‌های گوناگون رمان چون ناصر عباس، ابراهیم جان، خرامان، ایوان عمو و جز آنها به بیان پیوند نسلها و مسئولیت‌های فردی اعضای جامعه و بحرانهای اخلاقی روشنفکران تاجیک می پردازد. اتاق کنجی در ۱۹۷۴م نوشته شد، و در ۱۹۸۸م در مسکو به چاپ رسیده است.

منابع: اتاق کنجی، مسکو ۱۹۸۸م؛ ادبیات فارسی در تاجیکستان، ۲۲۰؛ ادیبان تاجیکستان، ۲۶۴ - ۲۶۷؛ دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک: ۳۸۰/۲ - ۳۸۳؛ دایرة المعارف شوروی تاجیک، ۶۲۴ - ۶۲۳/۴.

قبادیانی

“Палатаи кунҷакӣ”

“Палатаи кунҷакӣ”, романи аз Фазлиддин Муҳаммадиев. Дарунмояи аслии роман фазои ҳоким бар равобити беморон дар як бемористон аст. Муҳаммадиев дар қолаби шахсиятҳои гуногуни роман чун Носир Аббос, Иброҳимҷон, Хиромон, Иван амак ва ҷуз онҳо ба баёни пайванди наслҳо ва масъулиятҳои фардии аъзои ҷомеа ва бухронҳои ахлоқии равшанфигрони тоҷик мепардозад.

“Палатаи кунҷакӣ” дар 1974 навишта шуд ва дар 1988 дар Москва ба чоп расидааст.

Манбаъ: “Палатаи кунҷакӣ”, Москва 1988; Адабиёти форсӣ дар Тоҷикистон, 220; Адибони Тоҷикистон, 264-267; Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 2/380-383; Энциклопедияи советии тоҷик, 4/623-624.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 55.